

Київський університет
імені Бориса Грінченка
Благодійний фонд
імені Антона Макаренка

ISSN 1609-8595

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

НЕПЕРЕРВНА ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

III-IV

2014

Київський університет імені Бориса Грінченка
Благодійний фонд імені Антона Макаренка

НЕПЕРЕРВНА ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Науково-методичний журнал

Випуск 3-4

У НОМЕРІ:

- Філософія неперервної професійної освіти
- Теоретико-методологічні проблеми неперервної професійної освіти
- Практика професійної підготовки фахівців
- Проблеми неперервної професійної освіти за кордоном
- Історія неперервної професійної освіти
- Психологічні аспекти неперервної професійної освіти

Київ

ТОВ "Видавниче підприємство "ЕДЕЛЬВЕЙС"

2014

ББК 74.00

УДК: 378

П 24

Засновники:

Київський університет імені Бориса Грінченка
Благодійний фонд імені Антона Макаренка

*Науково-методичний журнал видається з
благодійною метою і розповсюджується
безкоштовно*

Реєстраційне свідоцтво

Серія КВ №17845-6695 ПР від 06.06.2011

ISSN – 1609-8595

Видання входить до наукометричних баз даних
Index Copernicus та **РІНЦ**

Адреса редакції:

04212, м. Київ, вул. Тимошенка, 13-б

Телефони:

Головний редактор –

(044) 426-84-05 (Київ)

Заступник головного редактора:

(044) 272-15-83 (Київ)

E-mail: ndl.osv@kubg.edu.ua

Головний редактор:

Світлана СИСОЄВА;

Людмила ХОРУЖА (заст.гол.ред.)

Олена АЛЕКСАНДРОВА

Георгій БАЛЛ

Ольга БЕЗПАЛЬКО

Сергій БОЛТІВЕЦЬ

Вандер ВІАНА (Великобританія)

Станіслав КАРАМАН

Наталія КОВАЛЬЧУК

Людмила КОЗАК (відп.секретар)

Маршал КРІСТЕНСЕН (США)

Тадеуш ЛЕВОВИЦЬКИЙ (Республіка

Польща)

Ольга ЛОЗОВА

Світлана МАРТИНЕНКО

Стефан МЕШАЛЬСЬКИЙ (Республіка

Польща)

Віктор ОГНЕВ'ЮК

Ольга ОЛЕКСЮК

Неоніла ПОБІРЧЕНКО

Петро САУХ

Оксана СЕРГЄЄНKOBA

Грета СОЛОВ'ЙОВА (Республіка Казахстан)

Микола СТАДНИК

Херард СТЕН (Нідерланди)

Микола ТУР

Карл ХОЛЬЦ (Німеччина)

Надія ЧЕРНУХА

Тамара ЯЦЕНКО

Комп'ютерний набір:

Ольга Кузьменко

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Київського університету імені Бориса Грінченка
від 27.11.2014 р., протокол № 10

Неперервна професійна освіта: теорія і практика // Науково-методичний журнал. – 2014. –
Випуск 3-4 – 136 с.

Науково-методичний журнал з проблем філософії, теорії і практики неперервної професійної освіти адресовано науковцям, студентам, викладачам вищих навчальних закладів, магістрантам, аспірантам, докторантам, слухачам системи післядипломної освіти, усім, хто цікавиться проблемами філософії, педагогіки і психології неперервної професійної освіти.

Журнал «Неперервна професійна освіта: теорія і практика» включено ВАК України до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з психології та педагогіки (Затверджено постановою президії ВАК України від 14.10.09 № 1-05/4 та 18.11.09 № 1-05/5 бюлетень ВАК України №11, 2009; наказ ВАК України від 25 червня 2011 р. № 626 бюлетень ВАК України №8, 2011).

ЗМІСТ

Частина 1

ФІЛОСОФІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ.....5

Коломієць С. С., Синєкоп О. С.

КОНЦЕПЦІЯ СТВОРЕННЯ ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ПРОГРАМИ ПІДГОТОВКИ ЗА ОСВІТНЬО-НАУКОВИМ РІВНЕМ – ДОКТОР ФІЛОСОФІЇ (PHD) 5

Кузьменко О. М.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ІДЕЇ УНІВЕРСИТЕТУ: ВІД ПЕРШОГО ІСТОРИЧНОГО ТИПУ ДО ПЕРШОЇ КРИЗИ..... 11

Частина 2

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ17

Чернуха Н. М., Желанова В. В.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПОЛІПАРАДИГМАЛЬНОЇ МЕТОДОЛОГІЇ У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ..... 17

Мосьпан Н. В.

EUROPEAN HIGHER EDUCATION AREA DEVELOPMENT: RESULTS AND PROSPECTS..... 22

Дуганець В. І.

ПРОБЛЕМА ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ АГРАРНО-ІНЖЕНЕРНОГО НАПРЯМУ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ТЕОРІЇ 26

Волярська О. С.

НЕПЕРЕРВНА ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА: ПІДГОТОВКА БЕЗРОБІТНИХ 32

Лаврентьєва Н. В.

СПРЯМУВАННЯ ЗМІСТУ ФОРТЕПІАННОГО НАВЧАННЯ НА МИСТЕЦЬКИХ ФАКУЛЬТЕТАХ НА ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ..... 36

Бабенко Л. В.

СОЦІОКУЛЬТУРНА ЗУМОВЛЕНІСТЬ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ 41

Частина 3

ПРАКТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ46

Батечко Н. Г.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРАНТІВ – МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ..... 46

Корнят В. С.

ВІДБІР ЗМІСТУ ФОРМУВАННЯ ДІАГНОСТИЧНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ..... 51

Ковбасенко Ю. І.

ОСВІТНІ ВИМІРЮВАННЯ І ПОГЛИБЛЕНЕ ВИВЧЕННЯ ЛІТЕРАТУРИ..... 56

Сліпчук В. Л.

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ . 63

Мищенко Д. В.

ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ. . 68

Степаненко А. І. ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ ПОЛІТЕХНІЧНИХ КОЛЕДЖІВ У ПРОЦЕСІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ	73
Довмантович Н. Г. ФОРМУВАННЯ САМООСВІТНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ УЧИЛИЩ У ПРОЦЕСІ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОЇ ПІДГОТОВКИ.....	77
Кульбашна Я. А. ПЕДАГОГІЧНА ДІАГНОСТИКА СФОРМОВАНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІЗ СТОМАТОЛОГІЇ	81
Болотний І. В. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОФІЦЕРІВ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	88
Долинський Є. В. COMPUTER-AIDED TRANSLATION IN THE PROCESS OF MODERN SCIENTIFIC AND TECHNICAL TRANSLATION.....	94
Частина 4 ПРОБЛЕМИ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ЗА КОРДОНОМ.....	98
Соколова І. В. УПРАВЛІННЯ ВИЩОЮ ОСВІТОЮ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	98
Гриневич Л. М. EXPERIENCE IN THE US AND THE UK: TRAINING TEACHERS AND MANAGERS FOR EDUCATION QUALITY ASSESSMENT.....	105
Частина 5 ІСТОРІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ.....	109
Пироженко Л. В. РЕФОРМУВАННЯ ЗМІСТУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ – ПРОВІДНА ТЕНДЕНЦІЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ 60 – 80-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ	109
Брюханова Г. В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ДИЗАЙНУ ДРУКОВАНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ.....	113
Галицька М. М. КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ В КИЇВСЬКІЙ РУСІ	117
Частина 6 ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ.....	122
Сергеєнкова О. П. ДО ПРОБЛЕМИ САМОСТІЙНОСТІ У ПРАЦЕВЛАШТУВАННІ ВИПУСКНИКІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ	122
Філоненко М. М. ОСОБИСТІСНЕ СТАНОВЛЕННЯ ФАХІВЦЯ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ.....	127
НАШІ АВТОРИ	132

Частина II

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

УДК 378.011.3–051

Н. М. Чернуха, В. В. Желанова

РЕАЛІЗАЦІЯ ПОЛІПАРАДИГМАЛЬНОЇ МЕТОДОЛОГІЇ У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ

У представленій статті обґрунтовано доцільність та необхідність реалізації поліпарадигмальної методології в сучасній вищій освіті. Подано дефініційний аналіз провідних понять. Проаналізовано сутність феномену поліпарадигмальності. З'ясовано позитивні концепти когнітивної, особистісної, смислової парадигми освіти. Наведено приклади їх співіснування у форматі практико зорієнтованої системи контекстного навчання. Розглянуто рефлексивну парадигму освіти (місію, зміст, провідні методи та форми навчання, взаємини викладача й студента, критерії, функції) як поліпарадигмальний синтез зазначених парадигм.

Ключові слова: парадигма; освітня парадигма; поліпарадигмальність; когнітивна, особистісна, смислова, рефлексивна парадигми освіти.

Постановка проблеми. Складність і суперечливість становлення нової освітньої парадигми в Україні полягає в тому, що в сучасному освітньому просторі існує певний розбіг освітніх парадигм і «безкінечна» різноманітність педагогічних концепцій, технологій, методик, систем (І. Зязюн). Існує думка, що множинність існуючих парадигм є показником кризи в освіті, оскільки вони розглядають мету вищої школи з різних позицій, у різних контекстах, на різних теоретико-методологічних підставах (О. Старикова) і відбувається їх протистояння та взаємозаперечення, що є неприпустимим, оскільки кожна з них має свої істотні позитиви. Саме ситуація поліпарадигмальності в освітньому просторі, як доводить В. Огнев'юк, є найбільш сприятливою для розвитку освіти, оскільки гіпертрофія однієї з парадигм може негативно позначатися на суб'єктах навчально-виховного процесу. На підставі аналізу різних парадигм науковець визначає сучасний період освіти в Україні як міжпарадигмальний (Огнев'юк В. О., 2005). Ми поділяємо думку зазначених науковців, а також Є. Ямбурга, який наполягає на неможливості прийняття «в чистому вигляді» ні однієї з відомих парадигм освіти й доводить доцільність визнання педагогічного плюралізму, гармонізації різних підходів, міжпарадигмальної кооперації, відкритості до комунікації, орієнтованості на потреби особистості і суспільства одночасно (Ямбург Е. А., 1996). Отже, відповідно розглянутим науковим позиціям, парадигми не існують окремо. Вони співіснують, пронизують, доповнюють одна одну, або ж конфліктують. Тобто постає проблема які з існуючих освітніх парадигм є ефективними у процесі модернізації сучасної вищої освіти.

Аналіз актуальних досліджень. Дослідження парадигмальної проблематики представлені такими науковими напрямками: вивчення парадигм у форматі кунівської концепції наукознавства (К. Кантор, В. Краєвський, Т. Кун); парадигмальне обґрунтування саме педагогічних феноменів (М. Богуславський, Г. Корнетов); реалізація парадигмального підходу у сучасній освіті (В. Андрущенко, І. Бех, О. Дубасенюк, І. Зязюн, В. Кремень, В. Луговий, В. Лутай, Н. Ничкало, В. Огнев'юк, С. Сисоєва, Л. Хомич); висвітлення процесу еволюції освітніх парадигм (А. Вербицький); обґрунтування типологій парадигм освіти за певними ознаками (Ш. Амонашвілі, Є. Бондаревська, О. Вознюк, О. Дубасенюк, І. Зимня, І. Колесникова, Г. Корнетов, О. Прикот, Є. Ямбург й ін.); дослідження особистісно зорієнтованої (Ш. Амонашвілі, В. Давидов, В. Сериков, І. Якиманська), смислової (І. Абакумова, О. Асмолов, О. Дмитрієва, Д. Леонт'єв, І. Рудакова), рефлексивної (І. Колесникова, П. Ліпман, І. Семенов, С. Степанов, І. Стеценко) парадигм освіти; дослідження феномену поліпарадигмальності як співіснування кількох методологічних систем (Г. Корнетов, С. Ладижець, В. Огнев'юк, О. Прикот, О. Старикова та ін.). Проте при такій високій зацікавленості парадигмальною методологією, питання, пов'язані з розглядом поліпарадигмальної цілісності певних парадигм і їх реалізації у сучасній вищій освіті залишаються поза увагою науковців.

Метою статті є розкриття поліпарадигмальних засад сучасної вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Поняття «парадигма» виникло в античному світі й походить від грець-

кого слова «*παράδειγμα*», що в перекладі означає приклад, модель, взірць (Огурцов А. П., 2001, с. 193-194).

Існує думка, що в сучасній науковий ужиток зазначене поняття увів американський історик фізики Т. Кун. Під парадигмою він розумів визнані всіма науковими досягнення, які протягом певного часу дають науковому співтовариству модель постановки проблем та їх розв'язання (Кун Т., 2003, с. 11). Тобто науковець вважає, що парадигма – це певний спосіб бачення науковим співтовариством відповідного аспекту реальності, предмета дослідження, наукових проблем і методів їх розв'язання.

Перша концепція парадигмального обґрунтування саме педагогічних феноменів була запропонована на початку 90-х років ХХ ст. М. Богуславським і Г. Корнетовим. Вони трактували еволюцію педагогіки як чергування епізодів конкурентної боротьби різних науково-педагогічних товариств, що формувались й функціонували на підставі певної моделі наукової діяльності (Богуславский М. В., 1994).

У педагогіці прийнято використання понять «педагогічна парадигма» (Г. Корнетов), «освітня парадигма» (Г. Кільова, Е. Пінчук) або «парадигма освіти» (І. Колесникова), «виховна парадигма» (І. Бех, О. Вознюк), або «парадигма виховання» (М. Розов).

Відмітимо, що ці поняття є видовими до родового поняття «наукова парадигма», тобто зберігають усі суттєві ознаки загального поняття, але мають відповідні видові відмінності. Отже, беручи до уваги окреслені різновиди педагогічних парадигм, ми ґрунтуємося на понятті «парадигма освіти» й розуміємо зазначений феномен як сукупність теоретичних і методологічних положень, ідей та підходів, концептуальних моделей та стратегій освіти, якими керуються як зразком при вирішенні педагогічних проблем.

Варто відзначити, що у сучасному освітньому просторі найбільш поширеними є когнітивна, особистісно зорієнтована, смислова парадигм освіти. Компаративний аналіз цих парадигм, тобто їх зіставлення та пояснення схожості, відмінностей, переваг і недоліків, дав підстави з'ясувати, що кожна з охарактеризованих парадигм має і свої позитиви, і обмеження. Так, когнітивна освіта містить значний потенціал щодо інтелектуального розвитку особистості, це є її очевидним позитивом. Проте обмеженість когнітивної освіти полягає в її нормативності, суто соціальній доцільності, яка не пов'язана з реалізацією унікальності особистості, що є пасивним «об'єктом» педагогічного впливу викладача. Тобто використовується прямий (імперативний) стиль управління навчальною діяльністю студентів. При цьому діяльність викладача й студента не є рефлексивною, оскільки традиційні методи навчання не передбачають реалізації рефлексії особистості. До того ж пріоритетність інформативності когнітивної освіти

призвела до її змістовного та дисциплінарного перевантаження, що є серйозною проблемою сучасної освіти у ВНЗ.

Пріоритети особистісно зорієнтованої парадигми пов'язані з формуванням вільної, ініціативної особистості як «суб'єкта» свого життя. Ця парадигма освіти є рефлексивно орієнтованою, оскільки провідними її цінностями є самоусвідомлення, саморозвиток та самореалізація особистості майбутнього фахівця. Тобто провідним критерієм є «особистісний вимір». Проте інколи поза увагою залишається об'єктивне знання, і це є певною складністю особистісно зорієнтованої освіти.

Смислова парадигма освіти центрована на розвитку особистісно-смислової сфери студентів. Її переваги пов'язані з формуванням ціннісно-смислового ставлення до майбутньої професійної діяльності, з актуалізацією особистісного смислового досвіду; зі смисловим вибором, з розвитком смислового потенціалу майбутнього фахівця. Зазначені особистісні конструкти майбутнього фахівця є рефлексивними. Тобто освіта стає рефлексивно-зумовленою й набуває ціннісно-смислової значущості для особистості.

Ми наполягаємо на доцільності використання в сучасній вищій освіті позитивних концептів кожної із зазначених парадигм освіти. Розглянемо ретельніше це положення на прикладі контекстного навчання, як поширеної у ВНЗ практико зорієнтованої освітньої системи.

Отже, на етапі навчальної діяльності академічного типу, якій за теорією контекстного навчання відповідає семіотична навчальна модель, переважають інформаційні методи та форми навчання. Предметом діяльності студентів є сприйняття й засвоєння інформації, що є підставою формування певних знань. Такі підходи, як відомо, притаманні когнітивній освіті. Проте в межах контекстного навчання вже на початковому етапі навчання у ВНЗ ці знання не є абстрактними. Вони формуються в процесі внутрішньомотивованої активності студента, яка стимулюється в процесі організаційних форм навчання контекстного типу. Отже, інформація й знання набувають особистісної значущості. Вони стають смислоутворювальними. Тобто ми вбачаємо вектор особистісної й смислової освіти.

У процесі квазіпрофесійної діяльності з відповідною імітаційною навчальною моделлю студент уже співвідносить певну навчальну інформацію з професійними ситуаціями й використовує її у функції засобу здійснення власних практичних дій і вчинків. У процесі їх рефлексивного аналізу включаються механізми самоусвідомлення й саморозвитку, відбувається смислоутворення й смислоактуалізація, формується суб'єктна професійна позиція. Освіта стає рефлексивною, суб'єктною й смислонасиченою, що відповідає провідним положенням особистісної та смислової парадигм освіти.

ку навичок розумного мислення й поведінки, а не на накопиченні знань. Центральне поняття зазначеної парадигми, на думку М. Ліпмана, є «співтовариство дослідників», що є неформальною групою людей, які шукають істину в «сократичному діалозі». При цьому науковець підкреслював вагомість обґрунтованого міркування й уважав його серйозною, складною когнітивною роботою, що передбачає подолання опору, який проявляється у формі алогічності, помилковості міркувань, небажання йти на компроміс, неповазі до іншої думки (Lipman M., 1991, p. 13). П. Ліпман довів переваги рефлексивної парадигми освіти. Він зазначав, що «ціла прірва лежить між ситуацією, коли учню ставлять питання, відповідь на яке відома, і ситуацією, коли він поставлений перед питанням, відповіді на яке не має або вона досить суперечлива» (Lipman M., 1991, p. 13). Тобто в другому випадку йдеться про проблемну ситуацію.

Наше наукове розуміння рефлексивної парадигми пов'язане з розглядом її як синтезу позитивних концептів когнітивної, особистісно зорієнтованої та смислової парадигм освіти. Провідну місію рефлексивної парадигми освіти ми вбачаємо у створенні певного середовища щодо сапопізнання, самоусвідомлення й саморозкриття особистості майбутнього фахівця. Її метою є формування рефлексивних конструктів майбутнього фахівця, а саме: рефлексивної компетентності як професійно вагомої якості, а також особистісних конструктів, що пов'язані з нею, тобто мотиваційної, ціннісно-смислової та суб'єктної сфери. Завданнями рефлексивної парадигми освіти є орієнтація професійної самосвідомості в напрямі аналізу, оцінювання й корегування педагогічних концепцій, власної діяльності, сприйняття її іншими, ціннісно-смислового усвідомлення майбутньої професії (методологічна рефлексія); формування навичок обґрунтованого, аргументованого, логічно коректного мислення (інтелектуальна рефлексія); знань про рольову структуру, позиційну організацію колективної взаємодії з учнями (кооперативна рефлексія); уявлень про внутрішній світ іншої людини та причини її вчинків (комунікативна рефлексія); формування образу власного «Я», а також умінь аналізувати свої вчинки (особистісна рефлексія). Цінності та пріоритети рефлексивної парадигми пов'язані з самопізнанням і самоусвідомленням особистості. Її вагомим постулатом є те, що знання може бути повноцінним тільки за умови включення в його засвоєння смислових структур, свідомості та самосвідомості.

Підкреслимо, що зміст рефлексивної освіти спрямований на створення рефлексивного середовища, у межах якого відбувається формування рефлексивної компетентності як вагомої професійної якості майбутнього фахівця, а саме: ціннісного ставлення до рефлексії, знань щодо особистісного та міжособистісного пізнання, а

також умінь рефлексивного аналізу, проектування, моделювання, індивідуального розвитку особистості.

У рефлексивній парадигмі освіти провідними є методи та форми навчання, що переважно ґрунтуються на власному рефлексивному досвіді, на спільному рефлексивному досвіді з обов'язковим розподілом відповідальності, а також на «діалозі рефлексій» викладача та студента. Це такі методи й форми навчання, як: аналіз своєї діяльності, а також дій інших людей відповідно до певних програм; фіксація подій власного професійного життя; рефлексивне слухання; рефлексивно спрямовані відеоматеріали; імітаційні ігри; аналіз педагогічних ситуацій та розв'язання професійно-педагогічних задач.

Взаємини викладача й студента будуються на підставі рівності позицій суб'єктів освітнього процесу, а саме їхньої міжсуб'єктної взаємодії, співпраці й співтворчості, що передбачають доступність досвіду викладача для студентів і відкритість досвіду студентів для інших. При цьому позиція викладача є відкритою до визнання помилки. Викладач здійснює рефлексивне управління, тобто управління процесом самоуправління студентом своєю діяльністю. При цьому викладач виконує роль помічника й консультанта.

Критеріями рефлексивно зорієнтованої освіти є: проблемність і критичність мислення, відкритість до діалогу, повага іншої думки, емпатія, гнучкість у розв'язанні проблем, толерантність і варіативність у спілкуванні, особистісна включеність у рефлексивну діяльність.

Функціями рефлексивної парадигми є такі: 1) рефлексивна орієнтація освіти, тобто створення певного освітнього середовища щодо формування рефлексивної сфери особистості майбутнього фахівця; 2) з'ясування рефлексивного потенціалу навчальних дисциплін; «рефлексивне насичення» змісту навчання; 3) упровадження в навчальний процес рефлексивних технологій, що пов'язані з формуванням педагогічної рефлексії, а також рефлексивно зумовлених конструктів особистості майбутнього фахівця.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, рефлексивно зорієнтована парадигма освіти має низку очевидних переваг: вона будується на усвідомленні суб'єктами освіти смислових особливостей професійної діяльності; спрямована на формування самоактуалізованої особистості, тобто особистості як «суб'єкта» свого життя; дозволяє розвивати навички обґрунтованого, аргументованого, логічно коректного мислення; формує вміння мислити самостійно й критично. Тобто, рефлексивна парадигма освіти за своєю сутністю близька до особистісно зорієнтованої та смислової парадигм освіти. Ці парадигми освіти об'єднують наявність двох паритетних суб'єктів та їх усвідомленої взаємодії. Таким чином, у ме-

жах рефлексивної парадигми освіти відбувається поліпарадигмальний синтез панівних у сучасному освітньому просторі ВНЗ освітніх парадигм, тобто вона набуває статусу базової. Утім, на підставі компаративного аналізу зазначених парадигм ми переконалися, що різні парадигми не інтерпретують дійсність по-новому. Вони трак-

тують одні й ті самі її явища певним чином трансформованими й деталізованими. Тобто є очевидним, що поліпарадигмальність сучасної освіти співвідноситься з її поліпідхідністю (термін І. Зимньої). Цей аспект дослідження буде предметом наших подальших наукових розвідок.

Література

1. **Богуславский М. В.** Научно-педагогические парадигмы: история и современность / М. В. Богуславский, Г. Б. Корнетов // Современные проблемы истории образования и педагогической науки / под ред. З. И. Равкина. – М., 1994. – Т. 1. – С. 113
2. **Вознюк О. В.** Цільові орієнтири розвитку особистості у системі освіти : інтегративний підхід : монографія / О. В. Вознюк, О. А. Дубасенюк. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. – 684 с.
3. **Колесникова И. А.** Педагогическая реальность в зеркале межпарадигмальной рефлексии / И. А. Колесникова. – СПб. : Петрополис, 1999. – 225 с.
4. **Кун Т.** Структура научных революций : сб. : пер. с англ. / Томас Кун. – М. : АСТ : Ермак, 2003. – 365, [1] с.
5. **Огнев'юк В. О.** Освіта міжпарадигмального періоду / В. О. Огнев'юк // Нова парадигма : журн. наук. пр. / гол. ред. В. П. Бех. – К., 2005. – Вип. 50. – С. 36 – 48.
6. **Огурцов А. П.** Парадигма / А. П. Огурцов // Новая философская энциклопедия : в 4 т. – М., 2001. – Т. 3. – С. 193 – 194.
7. **Прикот О. Г.** Лекции по философии педагогики / О. Г. Прикот. – СПб. : Изд-во ТВ Пинк, 1998. – 163 с.
8. **Стеценко И. А.** Педагогическая рефлексия : теория и технология развития : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01 / Стеценко Ирина Александровна. – Таганрог, 2006. – 381 с.
9. **Ямбург Е. А.** Школа для всех : адаптивная модель : теорет. основы и практ. реализация / Е. А. Ямбург. – М. : Новая шк., 1996. – 352 с.
10. **Lipman M.** Thinking in Education. Cambridge / M. Lipman // The reflective model of educational practice. – N. Y., 1991. – P. 7 – 25.

References

1. **Bohuslavskyy, M. V.** (1994) Scientific and pedagogy paradigm: history and nowadays / M. V. Bohuslavskyy, H. B. Kornetov. *Sovremennye problemy ystoriyy obrazovanyya y pedahohycheskoy nauky.* Ravkina, Z. Y. (Eds.). M., T. 1. p. 113 – 167. (in Russian)
2. **Kolesnykova, Y. A.** (1999) Pedagogical reality in the mirror of inter-paradigmatic reflection. SPb. : Petropolys. 225 p. (in Russian)
3. **Kun T.** (2003) Structure of scientific revolution: sb. : per. s anhl. M. : AST : Ermak, 2003. 365, [1] p. (in Russian)
4. **Lipman M.** (1991) Thinking in Education. Cambridge / M. Lipman // The reflective model of educational practice. N. Y. P. 7 – 25. (in English)
5. **Ohnevyyuk, V. O.** (2005) Education of inter-paradigmatic period. *Nova paradyhma : zhurn. nauk. pr. / hol. red. V. P. Bekh. K., Vyp. 50. p. 36 – 48.* (in Ukrainian)
6. **Ohurtsov, A. P.** (2001) Pardigma. *Novaya fylosofskaya entsyklopedyya : v 4 t. M., T. 3. p. 193 – 194.* (in Russian)
7. **Prykot, O. H.** (1998) Lectures on the Philosophy of pedagogy. SPb. : Yzd-vo TV Pynk, 163 p. (in Russian)
8. **Stetsenko, Y. A.** (2006) Pedagogical reflection: theory and technology of development: dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.01. Tahanroh, 381 p. (in Russian)
9. **Voznyuk, O. V.** (2009) Personality development targets in educational system: an integrative approach: a monograph. *Zhytomyr : Vyd-vo ZhDU im. I. Franka. 684 p.* (in Ukrainian)
10. **Yamburh, E. A.** (1996) School for everyone: adaptive model' : teoret. osnovy y prakt. realizatsyya. M. : Novaya shk., 352 p. (in Russian)

Н. Н. Чернуха, В. В. Желанова

РЕАЛИЗАЦИЯ ПОЛИПАРАДИГМАЛЬНОЙ МЕТОДОЛОГИИ В СОВРЕМЕННОМ ВЫСШЕМ ОБРАЗОВАНИИ

В представленной статье обоснована целесообразность и необходимость реализации полипарадигмальной методологии в современном высшем образовании. Представлено дефиниционный анализ ведущих по-

нятий. Проаналізована сутність феномена поліпарадигмальності. Обоснованы позитивные концепты когнитивной, личностной, смысловой парадигм образования. Показаны примеры их сосуществования в формате практико-ориентированной системы контекстного обучения. Рассмотрена рефлексивная парадигма образования (миссия, содержание, ведущие методы и формы обучения, взаимоотношения преподавателя и студента, критерии, функции) как полипарадигмальный синтез данных парадигм.

Ключевые слова: парадигма, образовательная парадигма; полипарадигмальность; когнитивная, личностная, смысловая, рефлексивная парадигмы образования.

N. Chernuha, V. Zhelanova

IMPLEMENTATION METHODOLOGY MULTIPARADIGMATIC IN MODERN HIGHER EDUCATION

Represented article justifies the necessity and expediency of implementing poli-paradigm methodology in modern higher education. Definition analysis of major concepts was researched and explained, mainly "paradigm", "educational paradigm." Basing on comparative analysis essence of the phenomenon poli-paradigm as research methodology is a conceptual synthesis of several existing educational paradigms. As a result of comparative analysis of cognitive, personal, semantic paradigms in education (in other words their comparison and explanation of similarities, differences, advantages and disadvantages), it was proved that each characterized paradigm has its positives and limitations. It was found positive concepts of cognitive, personal, semantic paradigms of education. The examples of co-existence in the form of practically-oriented system of contextual studying were overviewed. Considering reflective education paradigm (mission, content, best practice and studying forms, the relationship between teacher and student, criteria, function). It is proved that reflexively oriented education paradigm has a number of obvious advantages: it is based on the realization of subjects of education of profession activity semantic features; aimed on creating of individual self-actualization (the individual as a "subject" of his life) allows you to develop such skills as grounded, reasoned, logically correct thinking; forms the ability to think independently and critically. The article confirms that the reflexive paradigm is a poli-paradigm synthesis of cognitive, personal, semantic paradigms, which are the basis of modern higher education.

Key words: paradigm, educational paradigm; multiparadigmatic; cognitive, personal, meaningful, reflective paradigm of education.

Рецензенти

Паламарчук Л.Б. – д. пед. н., проф.
Тернопільська В. І. – д. пед. н., проф.

Стаття надійшла до редакції 07.10.14

УДК 378.22

N. V. Mospan

EUROPEAN HIGHER EDUCATION AREA DEVELOPMENT: RESULTS AND PROSPECTS

The article says about the current state of development of the European Higher Education Area (EHEA), namely about the analysis of the results of this process after the adoption of the Bologna Declaration and it identifies possible prospects. The study results allow to predict the future direction of development of the EHEA, where the primary can be further expansion of higher education systems.

Keywords: Bologna process; higher education; the European Higher Education Area; the national qualifications framework.

Introduction. The creation of the European Higher Education Area (EHEA) was launched at the decade of the Bologna process in March 2010 during the Budapest-Vienna Ministerial Conference. However, the main goal of the Bologna Process since its creation in 1999 was to provide a more comparable, compatible and coherent systems of higher education in Europe.

Statement of the Problem. Since the signing of the 30 countries of the 1999 Bologna Declaration on the strengthening of European higher education and

promotion European higher education system in the world, the main goal was to create a 'European educational space' for Higher and Vocational Education, where supply and demand can move freely. Convergence structures, recognition of qualifications obtained in other countries and the development of European qualifications frameworks should help EU citizens to improve their skills, which they have received in other member-states. Erasmus grants should increase student mobility and especially

Підписано до друку 19.12.2014 р.
Формат 60x90/8. Гарнітура "PetersburgC".
Папір офсетний. Ум. др. аркушів 17.
Тираж 300 шт. Замовлення №006.

Видавництво ВП "Едельвейс".
E-mail: vid_edelweis@ukr.net
тел.: (044) 361-78-68

НЕПЕРЕРВНА ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

У НОМЕРІ:

- Філософія неперервної професійної освіти
- Теоретико-методологічні проблеми неперервної професійної освіти
- Практика професійної підготовки фахівців
- Проблеми неперервної професійної освіти за кордоном
- Історія неперервної професійної освіти
- Психологічні аспекти неперервної професійної освіти

Науково-методичний журнал з проблем філософії, теорії і практики неперервної професійної освіти адресовано науковцям, студентам, викладачам вищих навчальних закладів, магістрантам, аспірантам, докторантам, слухачам системи післядипломної освіти, усім, хто цікавиться проблемами філософії, педагогіки і психології неперервної професійної освіти.

Журнал «Неперервна професійна освіта: теорія і практика» включено ВАК України до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з психології та педагогіки (Затверджено постановами президії ВАК України від 14.10.09 № 1-05/4 та 18.11.09 № 1-05/5 бюлетень ВАК України №11, 2009; наказ ВАК України від 25 червня 2011 р. № 626 бюлетень ВАК України №8, 2011).